

[Albrechtsen]

fra princippet om, at hvad der ikke er forbudt, det er tilladt. Det er et princip, man har i andre sager, f.eks. i forbindelse med straffelovgivning. Men det gode og enestående ved ABM-traktaten er netop, at det princip ikke gælder ved fortolkninger af ABM-traktaten. Der gælder tværtimod det princip, at hvis man skal opstille en ny phased array-radar med stor kapacitet, så skal det udtrykkeligt af traktatens undtagelsesbestemmelser i tillægsprotokol F være tilladt efter en af de fem undtagelser, som nøje er angivet. Det er princippet i ABM-traktaten generelt, og det er specielt princippet, når det drejer sig om undtagelser fra tillægsprotokol F.

Ministerens redegørelse ser bort fra dette fortolkningsprincip, går direkte imod det. Da jeg så for godt 14 dage siden spurgte ministeren, hvad det er for en undtagelse, der tillader lige netop denne opstilling ved Thule, henviste ministeren til artikel VI i ABM-traktaten. Men der er intet i artikel VI i ABM-traktaten, som på nogen som helst måde kan begrunde, at det skulle være lovligt efter traktaten at opstille en radar ved Thule. Intet.

Jeg har gang på gang spurgt ministeren: hvad er det i artikel VI, som giver mulighed for at opstille en radar af den art ved Thule? Ministeren kan og vil ikke besvare dette spørgsmål, som er helt fundamentalt i sagen. Jeg har skrevet til ministeren for at få en dialog i gang om det problem, jeg har sendt ministeren en oversigt over sagen. Jeg har bedt om at få en redegørelse for det problem. Jeg mener, at jeg i min oversigt over sagen har dokumenteret over for ministeren, at der ikke i hans redegørelse er svar på det afgørende spørgsmål.

Hvad har ministerens reaktion på min henvendelse, som kom onsdag i sidste uge, så været? Ja, den har været at opretholde total tavshed. Ministeren agter simpelt hen ikke at gå ind i en besvarelse af det spørgsmål. Jeg tror, årsagen er den enkle, at det kan han simpelt hen ikke, for svaret findes ikke. Der er i artikel VI ikke noget, der kan begrunde det anlæg. Undtagelsesbestemmelsen, der kunne bruges som hjemmel til det, der foregår, er ikke til stede. Vi har heller ikke hørt den fra amerikansk side; USA har heller ikke fremlagt noget, som kunne benyttes som konkret dokumentation for, at der her skulle være tale om en lovlig undtagelse.

Jeg kan selvfølgelig leve i håbet om, at ministeren i denne redegørelsesdebat vil gøre et sidste forsøg på dog at komme en lille smule i retning af et svar på det spørgsmål, jeg har stillet, og på spørgsmålet om Lockheeds ERIS-raketprogram. Men jeg må sige, at som sagen ligger nu, er det mig ubegribeligt, hvis den debat, vi har i dag, og den forespørgsdebat, som skal være senere i dag, skulle kunne ende med, at et flertal godkendte denne juridisk set fuldstændig ubrugelige redegørelse og kunne tage ansvaret for det.

Preben Lange (S):

Lad os indledningsvis gøre os helt klart, at Grønlands udenrigs- og forsvarspolitik ifølge hjemmestyreloven er et rigsansliggende. Det betyder i praksis, at det er den danske regering, der fører udenrigs- og sikkerhedspolitikken.

Men når der nu er tale om et forsvarsområde, som rent fysisk er beliggende i vores land, vil jeg ikke undlade at benytte lejligheden til at gøre Folketingets medlemmer opmærksom på, at udenrigs- og sikkerhedspolitiske forhold, der vedrører Grønland, selvfølgelig har vores fulde bevågenhed.

Det skal pointeres, at Grønlands hjemmestyre har fået nøjagtig de samme oplysninger, som den danske regering har fået. Disse oplysninger tager vi efter deres pålydende til efterretning.

Når dette er sagt, skal jeg imidlertid understrege, at hvis det hen ad vejen skulle vise sig, at sandheden behandles lemfældigt i denne sag, så er vi rede til at genvurdere hele situationen, og i denne genvurdering vil i givet fald indgå en anmodning til den danske regering om at drage omsorg for, at de grønlandske interesser bliver varetaget på en sådan måde, at de grønlandske politiske myndigheders ønsker respekteres, samtidig med at den grønlandske befolkning ikke trues.

Dernæst vil jeg tilkendegive, at mit parti ikke ser noget til hinder for, at man overvejer at nedsætte et særligt udvalg, som kan følge med i aktiviteterne på baserne, vel vidende, at 50.000 individer ikke alene kan udpege sig selv til selvbestaldede politibetjente over stormagtspolitikken, lige så lidt som 5 millioner danskere har mulighed for at vurdere,